

SEMINAR »MLADI PLEŠEJO« V VELDNU V AVSTRIJI

mag. LEONIDA NOVAK

Bila je mrzla sobota, 6. marca 2010, ko se je skupina vodij in članov otroških folklornih skupin iz Slovenije zbrala v Dravogradu in odpotovala na dvodnevni folklorni seminar »Freunde am Tanzen und der Gemeinschaft« v Avstrijo, bolj natančno v Velden ob Vrbskem jezeru. Seminar je bil namenjen folklornikom, starim od 8 do 16 let, in vodjem otroških folklornih skupin iz treh držav: Slovenije, Italije in Avstrije. Vodje otroških folklornih skupin iz Slovenije so s seboj pripeljali en plesni par. Prihajali so iz Rogaške Slatine, Lancove vasi, Dolene, Destrnika, Slovenj Gradca in Miklavža pri Ormožu. Cilji seminarja so bili spoznavanje mladih prek ljudskega plesnega izročila treh narodov, spodbujanje druženja in prijateljstva ter ustvarjanje razmere za izmenjavo izkušenj v prihodnosti.

V programu seminarja je organizator, avstrijsko ministrstvo za gospodarstvo, družino in mladino (zanj Rudi Hackl), zapisal, da bo seminar vsebinsko zajemal:

- plesne za otroke in mladino,
- avstrijske, italijanske in slovenske plesne,
- druge oblike plesa (prvine aerobike),
- izmenjavo izkušenj pri kulturnem delu z mladino na področju Alpe-Adria.

Tematsko je bilo vse povezano v tri sklope: ples, igra, zabava in informacije.

Nežka Lubej, odgovorna za slovensko »odpravo«, je poskrbela za vse podrobnosti, natančna navodila, tako da se je pot lahko začela. Po prijetni vožnji prek avstrijske Koroške smo prispele v urejen mladinski dom ob Vrbskem jezeru. Kaj hitro smo se z udeleženci iz treh držav razdelili v dve skupini in začeli spoznavati slovenske, avstrijskokoroške in italijanske plesne. S prevajanjem in organiziranjem se je ves čas trudila mag. Elisabeth Riplitsch. Prvi dan je bilo delo v delavnicah organizirano zelo intenzivno.

Slovenske plesne je udeležencem predstavila Nežka Lubej, ki je otrokom in vodjem po uvodnih vajah za ritmičnost in skla-

dnost gibov predstavila tri nezapletene plesne, in sicer: *mubo*, *špicpolko* in *rašplo*. S svojim vodenjem skupine je znala navdušiti vse prisotne, tako da so vse plesne tudi usvojili. Sledila je prva menjava skupin in zaplesali smo »po italijansko«, kot so rekli otroci. Zaplesali smo italijansko različico plesa *požugana*, ki je v prvem delu podobna galopu, v drugem delu pa se staro prepleta z novejšim, saj poleg žuganja vključuje veliko prijemanja za nos in ušesa. Naši mladi folklorniki so ugotavljali, da so plesni nekako podobni našim, vendar imajo, kot jih je bilo mogoče spoznati, zelo drugačno glasbeno spremljavo in drugačno držo. Popoldne je sledilo še delo v tretji skupini, kjer smo spoznavali avstrijskokoroške plesne. Voditeljica te delavnice je pripravila zanimive, poskočne in kondicijsko precej naporene plesne igre, ki so jim prisotni z veseljem sledili. Učenje plesov je bilo zanimivo, saj smo plesali v različnih kombinacijah – v dvojicah, štiricah, z menjavo plesalcev, v koloni in še kako. Precej smo se ukvarjali z različicami, pri katerih smo se čudno zamotavali z rokami in prepriями. Imena plesov smo si nekoliko težje zapomnili, saj so jih voditelji manj poudarjali, z izjemo naše Nežke, ki je vse folklornike k temu načrtno in sistematično spodbujala. Vse skupine so imele tudi godce iz vključenih dežel.

Po napornem delu je sledil družabni večer. Otroci so se pozabavali s plesnimi igrami in v t. i. disku. Za vodje je bila v tem času organizirana okrogla miza na temo vodenja, organizacije in težav pri delu s folklornimi skupinami na področju Alpe-Adria. Nežka Lubej je predstavila vlogo JSKD v Sloveniji, položaj folklorne dejavnosti v šoli in družbi, financiranje in organizacijo srečanj otroških folklornih skupin na treh ravneh: območni, regijski in državni.

Po naporni soboti je sledila še delovna nedelja, ki smo jo začeli s prvinami aerobike in se ogreli za ples. Sledila je predstavitev plesov vseh treh dežel, v katerih so sodelovali vsi udeleženci. Nedeljska »revija« se je končala s plesni v vrsti v številnih različicah. Organizatorji so udeležencem razdelili priznanja za udeležbo in napovedali naslednjo izvedbo seminarja v Sloveniji.

Slovenska skupina, ki je v dveh dneh razvila nova otroška prijateljstva in okrepila sodelovanje vodij ob delitvi izkušenj, se je odpravila proti domu. Seveda Vrbskega jezera nismo zapustili, ne da bi se ob jezeru sprehodili in ga občudovali. Prijetno utrujeni, zadovoljni in polni zgodb za domače smo se v Dravogradu poslovili z željo, da se kmalu spet srečamo – na nastopih, srečanjih, koncertih ali spet na seminarjih. Nežki Lubej smo vsi iz slovenske »odprave« iz srca hvaležni za povabilo, prijetne trenutke ob plesu in vse razdajanje.

Učenje italijanskih plesov. (Foto: Mojca Pažon.)

Nova prijateljstva, sklenjena na seminarju. (Foto: Mojca Pažon.)